

דרך הדי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פקודי | גיליון 70 | ו' אדר ב' התשפ"ד

סעודה ראשונה

"אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה" אדם שקשור לבית המקדש ומצטער בחסרונו הקב"ה שורה בתוכו ומשרה עליו שכנתו.

התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע "אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על פי משה" שואלים המפרשים מדוע נאמר פעמיים 'משכן' "אלה פקודי המשכן משכן העדת" ועונים כנגד שני בתי המקדש שנחרבו, בית מקדש ראשון ובית מקדש שני.

המשכן מלשון משכון, כמו אדם שלוקח הלוואה מחבירו והחבר פוחד שלא יחזיר לו את ההלוואה הוא מחזיק לו משכון עד שיחזיר לו את ההלוואה. אז כביכול המשכון הוא בתי המקדש הראשון והשני שהם משכון בידי הקב"ה עד שבני ישראל יחזרו בתשובה ואז הקב"ה יחזיר לעם ישראל את המשכון בית המקדש הראשון והשני שנחרבו.

אם כך אפשר לשאול ולהקשות קושיה חזקה ביותר, התורה הקדושה אומרת לנו מתי שאדם מלווה כסף לחבירו ולוקח משכון, אסור לו לקחת משכון מהחבר שהוא החיים של האדם השני. אם האדם עובד בריחיים, אסור לקחת את הריחיים שתהיה לאדם פרנסה. אסור לקחת לאדם משכון את השמיכה שאדם מתכסה בה, אסור לקחת דברים כמשכון שהם החיות של האדם.

אז צריך להקשות קושיה חזקה, בית המקדש זה החיים שלנו, אם כך איך הקב"ה לקח את בית המקדש כמשכון הרי בלי בית המקדש אין לעם ישראל חיות, אז איך הקב"ה לקח את בית המקדש כמשכון?

אלא אפשר לפרש ולומר כך, הקב"ה בוחן כל יהודי ויהודי, יהודי שהקב"ה רואה שלא יכול לחיות בלי בית המקדש ויש לו תשוקה לבית המקדש, נפשו קשורה לבית המקדש והוא בצער ועוגמת נפש שבית המקדש עוד לא בנוי כמו אדם שלוקחים לו את החיות, אז הקב"ה מקיים בו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות כה, ח) הקב"ה שוכן בתוך אותו אדם.

אבל אדם שלא מרגיש את החיות של בית המקדש אלא חי את החיים שלו, בשבילו שבית המקדש עדיין לא בנוי זה חסרון קטן, ט' באב הוא צם אבל אין לו ממש עוגמת נפש גדולה מחורבן בית המקדש, כזה אדם אין אצלו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם".

אם כך אנו לומדים יסוד גדול, מי שיש לו כיסופים, עוגמת נפש וצער על חורבן בית המקדש אז הקב"ה משרה עליו את השכינה ולא לוקח לו את בית

המקדש כמשכון לגמרי, אלא בנפש משאיר אצלו "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". אבל אדם שאין לו מהות וחיות של בית המקדש, זה לא חלק מהחיים שלו ואין לו את ההרגשה בחסרון הגדול של בית המקדש, אצל כזה אדם בית המקדש לא נמצא בלב. לכן ככל שאדם קשור יותר לקב"ה ולבית המקדש בנפש שלו, כך גם "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" נמצא בתוכו.

יש קונה עולמו בקבוצה אחת! איך זוכים?

1. פותחים קבוצה בוואטסאפ של כבוד האדמו"ר.
2. מצרפים את כל אנשי הקשר שלכם.
3. שולחים מידי יום סרטונים ודברי חיזוק

זוכים בברכה אישית עבורכם מכבוד האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א

צרו קשר - 052-5106510

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש די"ף

אמרנו יש לכל אחד בעיה שהוא חייב להתגבר עליה, כל אחד בצורה אחרת וכל אחד צריך לשים בשולחן את הבעיות שלו לפרק אותם ולנסות לראות איפה לשים את הפרוג'קטור בשביל לדעת לתקן ולתקן את זה כי אם לא, אנחנו מעבירים את הבעיות האלה בירושה לילדים שלנו והילדים לילדים שלהם.

שלושים אחוז זה גנוף בגוף, שלושים אחוז זה גנים של האווירה של המשפחה ושליש זה גנים של החברה בחוץ וגם אם יש לך גנים לא טובים, אתה שובר את הגנים של המשפחה ואתה שובר את הגנים של בחוץ, אתה יכול להתגבר על כל מה שיש לך בגוף ובנשמה.

הצטרפו להפצות! רוצים ישועות?

משתמשים ברשתות החברתיות? בעלי עסקים? מהיום גם אתם יכולים בקלות להיות חלק מצוות ההפצה ולזכות בישועה גדולה!

כל מי שיפיץ ספר דברים וכן את סרטוני החיזוק למשפחה לחברים יזכה לקבל ברכה אישית מכבוד האדמו"ר רבי יאשיהו פינטו שליט"א.

"וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה"
הברכה הכי טובה לאדם לעשות את הדברים מהלב ובאהבה

אחרי שכל בני ישראל תרמו את התרומות למשכן בא משה רבנו וברך את בני ישראל, אומר רש"י במקום אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם. אז חשבנו להקשות קושיה מה פירוש הברכה של משה רבנו, למה אמר משה יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, היה צריך לומר יהי רצון שתשרה שכינה, הרי אין מילה מיותרת בתורה, אם כך למה מדגיש ואומר במעשה ידיכם?

אלא אנחנו אומרים בברכת המזון "ואל תצריכנו ה' אלהינו לידי מתנות בשר ודם" אנחנו מבקשים מהקב"ה שלא נצטרך מתנות של בשר ודם. אז חשבנו להקשות הרי כל התורה והשיבות, כל הצדקות והחסד זה על ידי תרומות של אנשים שנותנים. החזקה אברכים, קמחא דפסחא, אנשים חולים ויתומים כל אלה מחזיקים על ידי צדקות, אם הקב"ה רוצה להחזיק את התורה בלי מתנות בשר ודם שיתן לנו כסף משמיים לבד, אם כך מה הפירוש של "ואל תצריכנו ה' אלהינו לידי מתנות בשר ודם"?

אז חשבנו לפרש ולומר כך, יש אדם שנותן צדקה אבל הוא מרגיש שלקחו ממנו את הבשר והדם שלו, הוא נותן צדקה והוא מרגיש שחתכו חתיכה ממנו, כך מרגיש אותו אדם. על צדקה כזאת שבאה מהבשר של האדם או מהדם של האדם אנו אומרים "ואל תצריכנו ה' אלהינו לידי מתנות בשר ודם" שזכו צדקה לא יתנו לנו, שהצדקה תבוא מהלב ולא מהבשר או הדם של האנשים.

על פי זה חשבנו לבאר ולומר, משה רבנו מברך את בני ישראל אחרי שתרמו למשכן שתשרה שכינה במעשה ידיכם שתהיה ברכה במה שהם עושים שלא יהיה כמו מתנת בשר ודם, אלא יהיה דבר רוחני וקדוש לא מהידיים אלא מעבר לידיים. מתי שהאדם עושה דבר מהידיים זה לא טוב, הדברים צריכים לבוא מעומק הלב.

וכך יש יסוד גדול, אנחנו רואים שאת בית המקדש בנו כל העשירים והוא נחרב, מבית המקדש נשאר לנו רק הכותל המערבי שלא נחרב והוא נצחי. למה רק הכותל המערבי נשאר והוא נצחי?

מובא בספרים הקדושים שאת הכותל המערבי תרמו העניים את הפרוטות שלהם בפשטות מהלב ולא ביוהרה וגאווה, לכן זה נשאר לנצח נצחים. האדם צריך לעשות את כל מעשיו מהלב, מעומק הלב. מה שעושים לא מהלב הוא דבר לא נצחי, דבר שנופל. הדבר הטוב ביותר זה כשהאדם עושה את כל המעשים שלו מעומק הלב ומאהבה.

נוהל שבת

שורת הדי"ף

כבוד הרב אני שמרתי חמש עשרה שנה שבת. עברתי תאונת דרכים אחרי שהפסקתי לשמור שבת ומאז אני לא מצליח לשמור שבת. אני שנה קורא ספר דברים ומחלק ומזכה את הרבים.

תשובה:

אשריך צדיק, שמרת שבת חמש עשרה שנים, זכות עצומה ביותר. יצר הרע קצת הפריע, עכשיו תחזור צדיק בזכות שמירת שבת, האור של שבת מגן על עם ישראל. הכוח של ספר דברים, משה רבינו בשבת קודש מושפע ומשפיע. אשריך צדיק, שבת היא מלזעוק וישועה קרובה לבוא, שבת זה אור גדול.

**"ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו"
ככל שאדם רוחני וקרוב לקב"ה כך הדברים בחיים יותר קלים לו**

את האבן מעל פי הבאר, כי יעקב אבינו ראה את הכל בקדושה ובטהרה אז הכל קל.

הקרשים והדברים שאנשים תרמו בקדושה ובטהרה ובשלמות הלב היו קלים אבל דברים שלא בטהרת הלב היו כבדים, לכן בפעם הראשונה לבנות את המשכן היה צריך את משה רבנו, שבקדושה שלו ובטהרה שלו, יכוון ויזכר במחשבה את כל האנשים שתרמו שהיתה להם נקודה לא שלימה בלב. לכן הבניה הראשונה של המשכן הייתה חייבת להיות על ידי משה רבנו ואחרי שמשה רבנו בנה את המשכן בפעם הראשונה, כבר יכלו, כל הפעמים האחרות, לבנות את המשכן בקלות, לפרק ולבנות, לפרק ולבנות, כי כבר משה הגיע בראש, בדעת ובמחשבה של כל מי שתרם לזכר ולטהר ולהביא את זה למדרגה גבוה ביותר. לכן לקחו את המשכן למשה, שמשה רבנו יקים אותו בפעם הראשונה ואחרי שמשה הקים כולם יכלו להיות שותפים במשכן.

מובא ברש"י על הפס' שלא היו יכולין להקימו ולפי שלא עשה משה שום מלאכה במשכן הניח לו הקדוש ברוך הוא הקמתו, שלא היה יכול להקימו שום אדם מחמת כובד הקרשים, שאין כח באדם לזקוף ומשה העמידו. אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא איך אפשר הקמתו על ידי אדם, אמר לו עסוק אתה בידך נראה כמקימו והוא נזקף וקם מאליו, וזהו שנאמר הוקם המשכן הוקם מאליו (תנחומא י"א).

וצריך להבין, הרי כל הארבעים שנה, שבני ישראל היו במדבר היו מפרקים את המשכן בכל חניה וחניה שהיו עוצרים ולמה לא יכלו עכשיו להקימו, הרי בכל פעם היה בכוחם לבנות ולהקים, למה עכשיו לא יכלו לבנות ולהקים והיה צריך את משה שהוא יקים?

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, מובא בשו"ע (או"ח קנג, כא) אין לקנות מעילים שנשתמש בהם הדיוט לתשמיש קדושה. וכן פסק הרמ"א (קמז, א) ואין לעשות מפות לספר תורה מדברים ישנים שנעשו בהם דבר אחר לצורך הדיוט. והקשה במגן אברהם (ס"א, סק"ה), דהרי הכיור נעשה מן המראות הצובאות שנשתמש בהם הדיוט. ובאליה רבה הוסיף להקשות על כל מלאכת המשכן שנעשתה מכלי ישראל שנשתמשו בהם לחולין, כך בנזם וטבעת וכומז.

והנה דבר זה קשה ביותר, כל בניית המשכן הייתה מהנזמים והתכשיטים והזהב של עם ישראל והרי השולחן ערוך פוסק להלכה שאסור להשתמש בדברים זרים, דברים שהשתמשו בהם הדיוטות, לדברים של קדושה ואיך בנו בדברים האלה את המשכן?

וכך אפשר לבאר ולומר יסוד גדול "בְּכֹל דְרָכַיךָ דַּעְהוּ וְהוּא יוֹשֵׁר אַרְחֵיךָ" (משלי ג, ו), מובא בשולחן ערוך (או"ח רלא, א), שכל מחשבת האדם ועשייתו צריכה להיות לשם שמיים ולא להנאת עצמו, בין באכילה, בשתיה, בשינה, בין במשא ומתן, והכל אך ורק למען עשות בהם רצון בוראו יתברך שיהיה לו לב פנוי לעבודתו יתברך והמעשים אשר עושה יהיה תכלית כבוד שמיים. וכך דוד המלך אומר "אִם אֶתֶן שָׁנִית לְעֵינַי לְעַפְפֵי תְנוּמָה" (תהלים קלב, ד) דוד המלך אומר שהוא לא יתן שינה לעיניו רק אם השינה היא לשם שמיים להקב"ה.

וזה היסוד של האדם בחיים, מתי שאוכל יאכל ויאמר שיהיה לי כח לעבוד את ה', מתי שנוסע לטיול יאמר שיהיה לי רענון בנפש לקיים נחת להקב"ה, שבכל דבר שעושה יקשור את הקב"ה עם הדבר שעושה, ואז גם בדברים של עולם הזה שמקיים ועושה, יקבל שכר ויקוים בו כמו שקיים את הדברים לשם שמיים.

וכך בעשיית המשכן, כשבנו את המשכן אנשים תרמו את הכסף בצורה כזו, הצדיקים הגדולים נתנו לשם שמיים בטהרת הלב, אנשים שכל החיים שלהם היו עם קשר להקב"ה וגם בזהב ובכסף שלהם היו קשורים להקב"ה, תרמו את המשכן, בזה עשו הדברים החשובים של המשכן. דברים שאנשים עשו בלי כל כך טהרת הלב, הדברים האלה לא היו מושלמים לבניית המשכן. אם כך, מתי שגמרנו לבנות את המשכן היה במשכן דברים שהיו כבדים, כי אם אדם נותן דבר לא בטהרה הלב ולא בקדושה, אז הדבר הוא כבד כובד גשמי, אבל מתי שהכל בטהרת הלב ובקדושה הכל קל, כמו שיעקב אבינו הרים

קובשים את הוואטאספי!

- פותחים קבוצות קודש של כבוד האדמו"ר
- מצרפים נחה שיותר אנשי קשר
- שולחים מידי יום דברי תורה וחיזוק לחיים
- מכבוד האדמו"ר
- וזוכים לבדנה אישית מכבוד הרב וזכויות של
- עשרות ומאות יהודים שיתחזקו בזכותכם!
- רוצים להצטרף?

052-5108510

ספר דברים המסלול שלכם לישועה

ספר דברים צוואת משה רבנו רעיא מהימנא חתקנת האדמו"ר רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

סגולות הרי"ף

ההשפעה של שבת היא השפעה עצומה, אנחנו מקבלים את השני כתרם של בני ישראל שאמרו "נעשה ונשמע", בשבת קודש ממש רבינו. אנחנו מחזירים למשה רבינו על הטוב שמשה רבינו שומר לנו את הכתרים, מחזירים למשה רבינו בזה שקוראים ולומדים את ספר דברים, את התורה של משה רבינו.

ספר דברים זה ספר סגולה, זה ספר תפילה, זה ספר של מוסר, זה ספר של צוואה של משה רבינו, זה ספר שמקדש ומרומם ומביא את האדם למקומות הגבוהים, ולמקומות הקדושים ביותר שאין מחשבה תפיסה בך כלל.

בפעם השנייה שמשה רבינו עלה, משה רבינו לא יכל לטעון יש לי אלף אורות, יש לי שתי כתרים, משה רבינו לא יכל לטעון את זה, כי אדם לא יכול לטעון שבחים על עצמו. רבי שמעון עמד וטען את הטענות הגדולות והנשגבות שמשה רבינו השיג אלף אורות שאף אחד לא השיג אותם ומשה רבינו מחזיק שתי כתרים של עם ישראל ומחזיר להם את זה בטובת עין ובכוח שאתה לא יכול לומר ומישהו אחר יכול לפרש ולומר ולהסביר ולגדל משהו שאתה לא יכול לדבר, את זה רבי שמעון גידל ושיבח והיילל בפני המלאכים והמלאכים נכנעו ונתנו למשה רבינו את התורה בשמחה, ולא רק נתנו למשה רבינו את התורה בשמחה, אלא כל אחד נתן למשה רבינו סודות שהיו אצלו, כמו שמלאך המוות נתן למשה רבינו את הסוד איך לעצור את המגיפה ע"י פיטום הקטורת.

ידוע מה שאומר רבנו החיד"א, שמתי שמשה רבינו עלה למרום להוריד את התורה, מלאכי השרת התנגדו ולא רצו שמשה רבינו יקח את התורה. התורה היתה באיזושהו מקום מיוחד בשמיים שקוראים לו מרום המקום הזה הוא מקום מיוחד שאין לאף מלאך מקור ודרך איך להגיע לשם, זה מקום סגור רק להקב"ה להגיע למקום הזה, ומשה רבינו היה בדרך למקום הזה לקחת את התורה הקדושה ולהוריד אותה לעם ישראל ואז עמדו כל מלאכי השרת והתנגדו התנגדות נחרצת, התנגדות קשה ביותר, שמשה רבינו לא יגע ולא יקח את התורה. ואומרים רבותינו הקדושים "עלית למרום שביית שבי לקחת מתנות באדם" (תהלים סח, יט), "שביית שבי", אומר רבנו החיד"א ואומרים מפרשים אחרים, שמשה רבינו ולקח איתו את רבי שמעון בר יוחאי, "שבי" ר"ת ש"מעון בר יוחאי, שיעזור לו להוריד את התורה הקדושה.

פה לומדים כמה דברים גדולים ונשגבים דבר אחד לומדים שיש לנו שני קווים בתורה הקדושה, קו של פשט וקו של סוד, לפעמים אדם יכול לינוק ולהשיג השגות גדולות בפשט ולפעמים אדם יכול להשיג השגות גדולות בסוד. בדור שלנו קשה להשיג בסוד השגות גבוהות וגדולות, כי אנחנו רחוקים וזה דור קשה ודור יתום.

צריך להבין, מה הפירוש שמשה רבינו הגדול שבעם ישראל, שגם רבי שמעון היה ניצוץ שלו, בשביל מה הוא היה צריך לקחת את הניצוץ שלו לעתיד שיבוא ויעזור לו להוריד את התורה הקדושה, אלא אפשר לבאר ולומר עפ"י הרבה מדברי חכמים, אנחנו מסכמים את בעל ה"שמיכת חכמים" ועוד קודם שים שמבארים ואומרים כך, משה רבינו עלה פעם ראשונה להוריד את התורה ומשה רבינו קיבל את התורה. מי היה איתו באותה פעם, רבי שמעון גם היה איתו בפעם הראשונה שמשה עלה להביא את התורה.

איך אדם יכול להשיג בדור שלנו השגות בענייני סוד, ע"י שהוא מתדבק בצדיקים וקדושים שהיו דבוקים בסוד, כמו רבי שמעון בר יוחאי, כמו רבנו האר"י הקדוש, ואדם שם את הצדיקים האלה מול עיניו, "וקו עיניך לאות אֶת מורִיךְ" (ישעיה ל, כ), כל הזמן הוא מצייר לעצמו את הציור של רבי שמעון בר יוחאי מול עיניו, הוא קורא זוהר הקדוש, אפילו שהוא לא מבין את הזוהר הקדוש, אבל הוא שם את רבי שמעון בר יוחאי מול העיניים שלו ובלב שלו הוא אומר, "ריבוננו של עולם, גם אם אני לא מבין, שהנפש שלי תהיה דבוקה ברבי שמעון בר יוחאי, והאורות שרבי שמעון בר יוחאי השיג, שגם אני אשיג אותם" ואז הקב"ה נותן לאדם מתנת חסד, את האור שרבי שמעון הגיע, את הסודות שרבי שמעון הגיע, את הדברים הגדולים שרבי שמעון הגיע. מתי שאדם מתדבק בצדיק שהצדיק הזה היה לומד סוד ויודע סוד, יש לאדם כוחות נפש לסגף ולהגיע בנפשו למקומות גדולים שהצדיקים האלה השיגו.

ומה היתה הטענה של המלאכים, הטענה של המלאכים היתה, אין בעיה, משה רבינו רוצה להוריד את התורה, התורה היא נחלקת לכמה חלקים, יש פשט ויש סוד, משה רבינו רוצה להוריד את תורת הפשט, זה דבר אחד, אבל מה יהיה עם תורת סוד, הרי תורה הסוד היא תורה עצומה ורחבה סוד היא עצומה ורחבה וגדולה מלהכיל ומלפרש ולהבין אותה, וכמו שכתוב ברבנו ה"אר"י הקדוש", שעתידיה תורה זו, תורת הסוד, להיות תורת האמת שאותה ילמדו, אם כך איך משה רוצה להוריד את התורה שהתורה היא רק תורה של פשט, אז משה רבינו הוריד פעם ראשונה את התורה ומשה רבינו הצליח לקחת את התורה ולהוריד אותה.

פעם שניה שעלה משה רבינו להוריד את התורה, שוב המלאכים התנגדו ושוב המלאכים היו בהתנגדות קשה ביותר ואז שוב עם הכוח של "שביה", של רבי שמעון בר יוחאי, היה למשה רבינו כוח להכניע את המלאכים ולקחת את התורה.

איך משה רבינו הכניע את המלאכים ואיך משה רבינו לקח את התורה, ע"י שמשה רבינו הראה למלאכים את כל הסוד של רבי שמעון בר יוחאי, את כל עבודת השם של רבי שמעון בר יוחאי עם כל המסירות שרבי שמעון בר יוחאי עבר, עם כל הייסורים שרבי שמעון בר יוחאי עבר, ולרבי שמעון בר יוחאי נוסף הכוח של משה רבינו. איזה כוח של משה רבינו, הרי מתי שבני ישראל חטאו בחטא העגל והקב"ה לקח להם את השתי כתרים שנתן להם מתי שאמר מרו "נִצְעָשָׁה וְנִשְׁמָע" (שמות כד, ז), מעלתו של משה רבינו עלתה והקב"ה נתן למשה רבינו עוד אלף אורות גדולים, ואחרי שבני ישראל חטאו בחטא העגל, הקב"ה לקח למשה רבינו את האלף אורות גדולים ונתן למשה רבינו את השתי כתרים שנתן לעם ישראל והאלף אורות חוזרים למשה רבינו. אז בדבר הזה, במקום הזה, בפעם השנייה שמשה רבינו עלה לשמיים להוריד את התורה, רבי שמעון בר יוחאי, "שביית שבי", רבי שמעון בר יוחאי נתפס בכוח הזה של הכתרים ובאלף אורות של משה רבינו ובכוח הזה היה כוח להכניע את מלאכי השרת שייכנעו ויתנו בשקט בלי להתווכח ובלו להפריע ובלו להזיק למשה רבינו את התורה הקדושה.

אם כך, כוחו של רבי שמעון בר יוחאי היה להיתפס בכוח ולינוק מהכוח של משה רבינו על האלף אורות ועל השני כתרים ומזה לעזור למשה להוריד את התורה. בפעם הראשונה התורה ניתנה, גם רבי שמעון בר יוחאי הלך עם משה רבינו עלה למרום ומתי שהמלאכים עמדו ואמרו, יש שתי דרכים בדרך השם ואתה משה רוצה לקחת את התורה הקדושה רק לדרך הפשט, משה רבינו הראה להם את רשבי", את רבי שמעון בר יוחאי, שזה דרך הסוד, אז הם שתקו.

רק 5 זקנות קריאה היומ
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166